

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

701096

D. F. V. S. S. C. F.

1834 1895

MEDLEMSBLAD.

6. Aargang

Juli 1911

Nummer 6

Det forenede Velgørenhedsselskab

[stiftet 1832]

giver Understøttelse samt underholder en Skole (Aabenraa 29)

Selskabets Bestyrelse:

Oberst I. P. F. Dahl, R., DM., Formand.
 Konferentsraad A. Knudsen, R.
 Pastor D. C. Prior, R., DM.
 Professor F. Dahl, R., DM.
 Cand. polit. C. Heering, R.
 Dr. phil. H. H. Ræder
 Forlagsboghandler H. Hagerup.

Skolekomitéen:

Professor F. Dahl, R., DM.
 Dr. phil. H. H. Ræder.
 Sognepræst Emil Bruun.
 Gymnasielærer C. V. A. Michelsen, samt
 Skolens Inspektør Marius Lund.

D. F. V. S. S. Elevforening

[stiftet den 10. April 1895]

har til Formaal at samle forhenværende Elever af Skolen samt forhenværende og nuværende Lærere derved til fortsat Samvær og gensidig Støtte.

Foreningens Postadr.: Fredericiagade 13, 2. S.
 Foreningens Medlemsantal: 198.
 Foreningens Kontingent: 1,25 Kvartalet.

Elevforeningens Bestyrelse:

Ingeniør Tage Larsen, Formand.
 Cand. pharm. Aage Schæffer, Næstformand.
 Bogholder Emil Poulsen, Kasserer.
 Dekorationsmaler Sophus Richter, Sekretær.
 Ingeniør Christian Hess, Suppleant.

Alle Ind- og Udmeldelser, Bortrejser og Flytninger bedes straks meddelt skriftlig til Foreningens Formand, Ingeniør Tage Larsen, Fredericiagade 13, 2. Sal.

Vort Blad.

Medlemsbladet udgaar saavidt muligt i Begyndelsen af hver Maaned og leveres gratis til Medlemmerne. Alle Meddelelser Bladet vedrørende bedes sendt skriftlig til Næstformanden, cand pharm. Aage Schæffer, Klareboderne 14, 3. Sal.

Artikler, der ønskes optagne, bedes indsendt inden den 20. i hver Maaned, og maa altid, til Redaktionens Underretning, være forsynet med Navn.

Flytninger og Uregelmæssigheder ved Tilsendelsen af Medlemsbladet bedes straks meddelt det lokale Postkontor.

Ludvig Trier.

Født 10. Juli 1837 — Død 11. Juni 1911.

—o—

Paa vor gamle Lærer, som paa faa andre Mennesker, passer det gamle Ord: Mand dør, men Mands Ry dør aldrig. Hans Minde vil bevares af alle hans gamle Elever, aldrig glemmer vi den Agtelse og Ærbødighed, vi nærede for hans Kundskaber, og den ubøjelige Energi, hvormed han, trodsende Sygdom og Smerter, gennemførte, hvad han blot ansaa for sin Pligt.

Stille og tilbagetrukkent var hans Liv, og som det var at vente, blev der ej heller efter hans Død Lejlighed til at yde ham den mindste Ære; efter hans Ønske foregik baade Ligbrænding og Bisættelse i dybeste Stilhed; det var derfor Bestyrelsen umuligt paa anden Maade end ved en Kondolenceskrivelse til Hr. Viggo Trier at lægge sin Deltagelse for Dagen; herpaa har Foreningen modtaget et smukt Svar.

Bestyrelsen.

Ludvig Trier.

—o—

Det forenede Velgørenhedsselskabs Skoles mangeaarige Dansk- og Engelsklærer, Ludvig Trier, er død.

Den Mand vil jeg gerne bidrage til at sætte et Minde, saa smukt som det kan sættes for nogen. Og jeg er den nærmeste til det. Jeg er nemlig én af de første, utvivlsomt den ene af de to første, der nød godt af hans uegennyttige Virksomhed, og det i stort Maal.

Det var i Begyndelsen af Marts 1859, godt et Aars Tid efter, at jeg var bleven optaget i Skolen, at han første Gang traadte ind i Klassen. Kort efter tog han mig og en Klassekammerat hjem til sig, forelagde os

den første Linje i Cæsars Gallerkrig: Gallia est omnis divisa in partes tres, og da jeg havde faaet opgivet Betydningen af *omnis* og saa oversat Linjen, hvad der jo ikke var noget uden yderligere Forhandlinger at læse stort Kunststykke, begyndte han Latin med os.

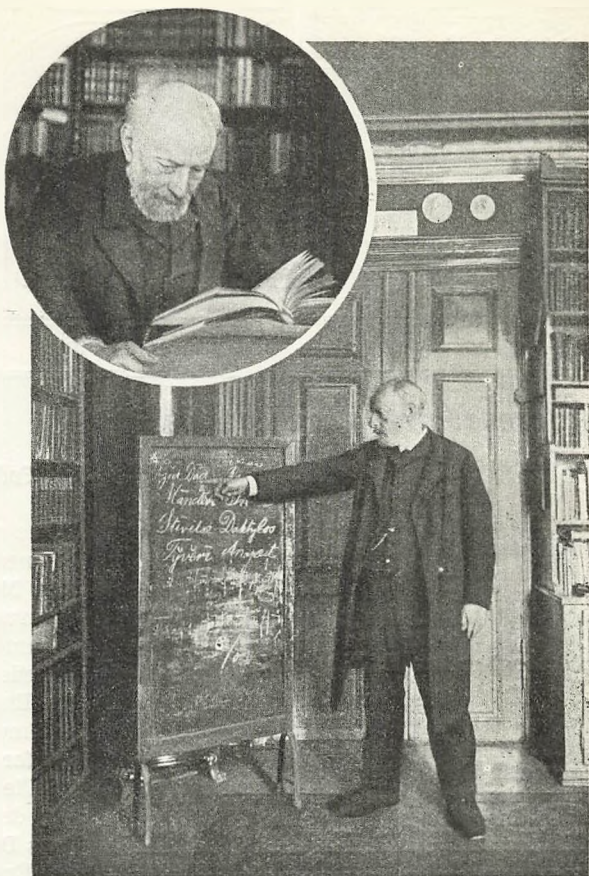
Han havde meget at bestille, tænkte vel bl. a. paa at tage en Embedseksamen, som han aldrig gik op til og aldrig har behøvet. Han maatte derfor læse før almindelig Skoletid. Hver Morgen Kl. 6, i den allerførste Tid Kl. 7 for at afløse en anden Elev, mødte vi, først paa Frederiks Hospital, hvor hans Fader, Etatsraad Trier, var Overlæge, senere paa St. Annæplads, for at faa ham vækket af hans korte Søvn; han gik vist aldrig i Seng før Kl. 1, hyppigst vel endnu senere. Naar vi saa havde læst til henad 8, gik det i Stormmarsj, med en under hver Arm, ad Bredgade, over Kongens Nytorv til den Gaard paa Østergade, hvor Skolen den Gang havde hjemme i en Sidebygning.

Da vi saa var blevet konfirmerede i Paasken 1860, skaffede han, efterhaanden som det blev nødvendigt, Lærere, frivillige som han selv, i de andre Fag; selv tog han Dansk og Latin; kun én af dem meldte hurtig Pas, de andre holdt ud til Enden. I 1864 fik vi saa en god Artium.

Imidlertid havde Læseliden maattet forandres; da jeg i April 1862 var kommet op efter en alvorlig Brysthindebetændelse, opgav han efter Samraad med Læge Johan Møller, en anden af de Mænd, vi to har at takke for saa meget, den tidlige Læsetid for at læse med os senere paa Dagen.

Ogsaa de nødvendige Kontanter til Bøger, Eksamenomkostninger o. a. skaffede han ved Støtte fra D. F. V. S. Jeg husker endnu, da vi to fik vore første kostbarere Bøger, jeg Arnesens latinske Ordbog, min Kammerat Madvigs latinske Grammatik, nyeste Udgave. „Skal vi vædde?“ sagde han; og da vi havde sagt ja og selvfølgelig vundet Væddemaalet, kom han med glædesstraalende Ansigt og overrakte os Bøgerne.

At en Mand paa knap 22 Aar beslutter at gøre to Drengene til Studenter, udelukkende fordi han mener, de har Evner; at han holder trofast ud i over 5 Aar, selv læser 1 a 2 Timer daglig med dem, skaffer den fornødne Støtte af al Slags, sørger for alt; det synes

jeg kan kaldes en Stordaad, ikke for Handlingens Rækkevidde ud ad til i det store Liv; men fordi den vidner om en Personlighed af ganske ualmindelig moralsk Værd. Kan han ikke kaldes én af vore store Mænd, saa var han et ualmindelig stort Memeske.

Denne Side kom ogsaa frem i hans Undervisning; han var streng i sine Krav til Pligt-opfyldelse, men strengest mod sig selv. I de 5—6 Aar forsøgte han ikke en Time uden absolut tvingende Grund. Undervisningen gik med Alvor, Liv og Lyst, saa den, der vilde, kunde lære af ham. Og han nøjedes ikke med at bibringe Kundskaber; ved at vænne til samvillighedsfuldt, energisk Arbejde, ved sit Eksempel og ved høje sin Optræden havde han tillige, trods de pudsige Sider, han var stor nok til selv at kunne være med til at smile ad, en stor Indflydelse paa Elevens moralske Udvikling.

Der var ganske vist noget stejlt i hans Karakter. Fik han først noget alvorligt mod én, blev han ikke let god igen. Men den, han kom til at holde af, holdt han fast ved med en Troskab, som kun sjældent naas, neppe nogensinde overgaas. Efter Artium kom

jeg nogle Aar bort fra ham; men inden Udgangen af 60'erne havde han trukket mig tilbage til sin Kres, og skønt jeg de sidste 40 Aar har boet i Provinsen, har jeg i ham stadig haft min paalideligste Ven. Den 10. Juli 1907 fejredes hans 70 Aars Fødselsdag hos hans kæreste Elev og Ven, afd. Docent, Dr. Adolf Hansen; vi var dér, Værten medregnet, 5 ældre, omtrent jævnaldrende Elever; senere paa Aftenen kom en sjette til.

Den 6. Marts 1909 udkom et lille Mindekrift, forfattet af ældre Elever. Den Dag havde hans opofrende Virksomhed strakt sig over et halvt Aarhundrede. Ogsaa det var en Stordaad, og det med Rækkevidde ud ad til. Selv har han næppe nogensinde betragtet sin Virksomhed som Opofrelse, som Uegenyttighed; han følte den som en kær Pligt, som noget ganske naturligt, hvorfor han næppe engang mente, at man skyldte ham Tak. Og det er et stort Plus.

Nu er han død, han vil savnes af mange. I den stille, bramfri Velgørenhed er der en tom Plads, som ikke let bliver fyldt. Men endnu i Oktober var han fuldstændig klar og aandelig uforandret, trods Aandenød og Søvnløshed. Han naaede altsaa ikke at overleve sig selv; og det var en Lykke.

Ludv. Fabritius.

Ludvig Triers sidste Dag.

11. Juni 1911.

Glad og forholdsvis vellilpas sad han ved sin Pult, da vi Søndag Morgen Kl. 8 troppede op til Læsningen.

Timen gik med vanlig Akkuratesse, der blev gennemgaaet til „næste Gang“, og bagefter samtalede han med hver især paa sin charmerende, spøgefulde Maade. Hver gik til sit, og saa spadserede han sammen med min Broder og mig den sædvanlige Søndagstur. Efter Frokosten drev vi som altid over i Læsestuen, drøftede Dagens Spørgsmaal og læste lidt. Han vilde absolut ud til „Antigone“, hvad vi raadede fra, da Vejret var saa koldt. Midt paa Dagen gik vi.

Saa læste han et Par Timer, spiste lidt Middagsmad og telefonerede ved 5-Tiden til sin Læge, Frøken Nielsen, om at tage med ud til Friluftsteatret, hvad ogsaa hun fra raadede.

Han gik dog derud i Vendersgade til Frk. N., fejlede intet ved Ankomsten, men følte sig pludselig ilde, viklede hen til en Divan, drog

et Suk, sank sammen og var død. Da var Klokken lidt i 6.

Frk. Nielsen telefonerede øjeblikkelig til Brodersønnerne, og Viggo Trier (vor gamle Matematiklærer) kom straks, sammen med en Broder; men de kunde kun konstalere, at deres elskede Farbror var død.

Da jeg Mandag fik Frk. N.s Brev, tog jeg straks derud. Paa en Seng laa Ludvig Trier med roligt og glad Ansigt, som han sov en sund og tryk Søvn, paa en Stol for Fodenden af Sengen laa hans Havelock, den graa Bulehat og den gamle Gaustastok, i Lommen fandtes en Kikkert — han havde dog ikke opgivet Turen til Dyrehaven.

Det blev en smuk Død, netop i det Hjem, hvor han nu saa kort efter den gamle, trofaste Vikkas Bortgang kunde faa den bedste Hjælp.

Mandag Aften kørte Brodersønnerne deres Farbror ud til Krematoriet, hvor Ligbrændingen fandt Sted næste Dag.

Aldrig mere skal vi være sammen med dette mærkelige Menneske, der omgav os med saa megen uegenyttig Hengivenhed. Omsorgsfuld og hjertensgod var han. Mangfoldige var de Soltraaler, han dels selv, dels gennem gamle Vikka kastede ind i smaa Eksistenser, altid beskedent, ja, næsten undseligt. Han var en brav Mand, og „der bra folk gaar, der er guds veje.“

Naar der taltes om hans politiske og religiøse Intolerance, stammede det ofte fra Mangel paa nærmere Kendskab til ham eller fra Misforstaaelser. Kantet var han og doktrinær, men disse Doktriner betød langt fra saa meget for ham, som der undertiden sagdes; og hvad var saa alt det mod anderledes tænkes ofte paagaende Agitation for bestemte Retninger.

Hos ham samlede stedse i trygt Samvær Mennesker af de mest forskellige Anskuelser, fra den krasseste Pietisme til det mest forbenede Pritænkeri, fra den hvideste Reaktion til Anarkismens Sorteflag; hans nærmeste Venner var langtfra altid Meningsfæller.

Han var trofast ogsaa mod sig selv, led maaske for lidt af den moderne Sygdom, der saa smukt hedder „at komme til bedre Erkendelse“, og mon egentlig nogen kunde tænke sig Ludvig Trier som „omvendt“.

— — — Hvad enten vi nu skylder ham meget eller lidet, mange af os staar jo i en uhyre Taknemlighedsgæld til ham, saa vil ingen af os nogensinde kunne glemme ham, og, naar vi samler Minderne om hans Per-

sonlighed, saa tror jeg, vi alle vil sige om ham, hvad vi i sin Tid læste som Slutningen af „Samuel Johnson“:

„And it is but just to say that our intimate acquaintance with what he would himself have called the anfractuosités of his intellect and of his temper, serves only to strengthen our conviction, that he was both a great and a good man.“ L. M. P.

Indsendt.

—o—

At et Par af Elevforeningens Medlemmer, om hvis Paalidelighed jeg ingen Grund har til at tvivle, har jeg tilfældigvis faaet at vide, at Elevforeningen nu (den 3. Juli) allerede har holdt to Møder i Haven, uden at Medlemmerne — uden for Bestyrelsens nærmeste Kreds — har faaet nogen som helst Meddelelse herom. Hvis dette utrolige virkelige er sket, vil jeg høfligst bede Bestyrelsen om en Forklaring. Og jeg tror, det vilde være heldigt, om Bestyrelsen havde en god Forklaring paa rede Haand; thi ellers kan man jo nemt blive bange for, at Bestyrelsen ikke er klar over, at det ikke er den „lille“ Elevforening, den skal lede, men den store.

Osvald Larsen.

Ovenstaaende Indlæg har jeg desværre modtaget saa sent, at der ikke var Tid til at forelægge det for Bestyrelsens øvrige Medlemmer, saa jeg maa bede Osvald Larsen om at nøjes med et Par Bemærkninger af mig. Det var oprindeligt, da vi modtog Svaret fra Havens Ejer, Bestyrelsens Hensigt at udsende et Brevkort til samtlige Medlemmer med Meddelelse desangaaende, men da det saa paa et Bestyrelsesmøde, der afholdtes i Anledning af Ludvig Triers Død, blev vedtaget at udsende et Medlemsblad for Juli, suspenderedes Brevkortudsendelsen for at spare den halve Snes Kroner, en saadan vilde koste, og i Stedet at lade Meddelelsen staa i Bladet; for at Haven imidlertid ikke skulde staa fuldstændig ubenyttet i Juni, har Bestyrelsen meddelt det underhaanden til de

Medlemmer, den har truffet, og bedt disse om at lade Meddelelsen gaa videre til deres Kreds.

Jeg haaber, at denne Forklaring maa være god nok, og glæder mig til i Sommerens Løb at hilse paa Osvald Larsen ude i Haven — en Fornøjelse, vi jo desværre ikke havde en eneste Gang i Fjor. Forøvrigt skal jeg kun yderligere bemærke, at samtlige Bestyrelsens Medlemmer alle er voksne Mennesker, der alle er fuldtud klar over de Forpligtelser, de paatog sig, da de paa Udvalgets Anmodning overtog Hvervet som Bestyrelsesmedlemmer; den til Slut fremsatte tendensiose Hentydning til et Par af Bestyrelsesmedlemmernes Privalliv agter jeg ikke at besvare. Aage Schæffer.

Sommerhaven.

—o—

I Lighed med i Fjor staar **Haven, Strandvejen Nr. 44**, til Raadighed for **Medlemmer med Damer hver Fredag Aften fra Kl. 7.**

Bestyrelsen haaber, at Medlemmerne flittigt vil benytte denne Lejlighed til at kunne samles med hinanden under fornøjelige og utvungne Former.

Forskelligt.

Cand. mag. Herman Vinterberg er fra 15. August d. A. konstitueret som Aujunkt ved Herlufsholm Skole og Opdragelsesanstalt.

Poul Fjeldborg bestod den 19. Juni lægevidenskabelig Embedseksamen med Laudabilis.

Olaf Christiansen er blevet forlovet med en Datter af Fabrikant Neye.

Niels Juel Poulsen er for 1 Maanedes Tid siden afrejst til Amerika.

Referatet af Raadvadturen vil komme i Bladets næste Numer.

Husk, at Tivolibilletter a 40 Øre faas hos alle Bestyrelsens Medlemmer.

Bladets Redaktion:

Klareboderne 14, 3. Sal.

cand. pharm. *A. Schæffer*,

Bladets Ekspedition:

Fredericiagade 13, 2. Sal.

Ingeniør *Tage Larsen*.

Dette Blad er leveret paa Posthuset 6. Juli.